

Bolesław Prus

Bolesław Prus to pseudonim literacki Aleksandra Głowackiego. Urodził się 20 sierpnia 1847 roku w Hrubieszowie. Zmarł w 1912 roku w Warszawie.

Ojcem przyszłego pisarza był Antoni Głowacki herbu Prus, matką Apolonia z Trembińskich. Oboje rodzice wywodzili się ze szlachty, ale podupadłej i pozbawionej majątków. Bolesław Prus bardzo wcześnie został sierotą, zaopiekowała się nim babka zamieszkała w Puławach, a po jej śmierci ciotka z Lublina.

Mając w młodości plany kariery w dziedzinie nauk ścisłych, Prus traktował swoje pierwsze humoreski prasowe jako niezbyt ambitną pracę zarobkową, do której w sam raz - jak sądził - pasował heraldyczny relikwiarz szlachecki.

Nazwiskiem Głowacki sygnował tylko poważne rozprawy. Później, gdy uznał swoją twórczość literacką za działalność równie pożyteczną, jak zajęcia naukowe, nie zmieniał już przyzwyczajień publiczności do pseudonimu i pozostał przy Prusie.

Dzieciństwo i lata nauki

O jego dzieciństwie niewiele wiadomo, choć opisy życia w wiejskich majątkach i postaciach dzieci oficjalistów i ekonomów, występujące w nowelach i powieściach, można z dużym prawdopodobieństwem uznać za elementy autobiograficzne.

Prus uczęszczał do szkoły realnej w Lublinie, kontynuował naukę w Siedlcach i Kielcach. Jako kilkunastolatek wziął udział w powstaniu styczniowym, w którym doznał ciężkiej kontuzji i nigdy już nie odzyskał w pełni zdrowia. Ukończył liceum w Lublinie i rozpoczął studia w Szkole Głównej na wydziale matematyczno-fizycznym.

W 1869 szkoła została zamknięta, a Głowacki nauki nie kontynuował. Szacunek dla wiedzy i zainteresowanie naukami ścisłymi wyniesione ze szkoły pozostały mu do końca życia, podobnie jak potrzeba samokształcenia.

Początki literackie

Za debiut prasowy Aleksandra Głowackiego uważa się zamieszczony w 22. numerze czasopisma „Opiekun domowy” (1872r.) artykuł społeczny „*Nasze grzechy*”. Tego samego roku w czasopiśmie „Niwa” opublikowany został jego pierwszy artykuł popularnonaukowy „*O elektryczności*”. Na łamach „Opiekuna domowego” ukazywały się też felietony Głowackiego „*Listy ze starego obozu*”, które autor po raz pierwszy podpisał pseudonimem Bolesław Prus.

Głowacki rozpoczął również współpracę z satyrycznymi pismami „Mucha” (od 1873 roku) i „Kolce” (od 1874 roku), dla których pisał prześmiewcze *Szkice społeczne* i liczne humoreski (najbardziej znane z nich to „*Kłopoty babuni*” oraz „*To i owo*”). Także w „Niwie” ukazywał się jego stały felieton „*Sprawy bieżące*”.

Zatrudniwszy się w „Kurierze Warszawskim” stał się dziennikarzem zawodowym. W piśmie tym zamieścił 345 felietonów tygodniowych. Po przejściu do „Kuriera Codziennego” opublikował 373 felietony. Dla „Tygodnika Ilustrowanego” napisał 178 kronik.

WYDAWCA

Kurier Codzienny

Strona 2. 2

Przewodnik wsielony przez nacjonalistów

TAJNA ORGANIZACJA HITLEROWCÓW KIERUJE NARODEM NIEMIECKIM

Wszystkie siły w kraju i zagranicą wzięły do ręki sprawy

Hitlerowski nacjonalizm, który w ostatnich latach zyskał w Niemczech i zagranicą coraz więcej zwolenników, stał się w ostatnim czasie siłą, która kieruje narodem niemieckim. Wszystkie siły w kraju i zagranicą wzięły do ręki sprawy, które dotychczas były w rękach innych organizacji.

Przewodnik wsielony

Przewodnik wsielony przez nacjonalistów, który w ostatnich latach zyskał w Niemczech i zagranicą coraz więcej zwolenników, stał się w ostatnim czasie siłą, która kieruje narodem niemieckim.

Przewodnik wsielony przez nacjonalistów, który w ostatnich latach zyskał w Niemczech i zagranicą coraz więcej zwolenników, stał się w ostatnim czasie siłą, która kieruje narodem niemieckim.

Przewodnik wsielony przez nacjonalistów, który w ostatnich latach zyskał w Niemczech i zagranicą coraz więcej zwolenników, stał się w ostatnim czasie siłą, która kieruje narodem niemieckim.

Przewodnik wsielony przez nacjonalistów, który w ostatnich latach zyskał w Niemczech i zagranicą coraz więcej zwolenników, stał się w ostatnim czasie siłą, która kieruje narodem niemieckim.

Przewodnik wsielony przez nacjonalistów, który w ostatnich latach zyskał w Niemczech i zagranicą coraz więcej zwolenników, stał się w ostatnim czasie siłą, która kieruje narodem niemieckim.

Przewodnik wsielony przez nacjonalistów, który w ostatnich latach zyskał w Niemczech i zagranicą coraz więcej zwolenników, stał się w ostatnim czasie siłą, która kieruje narodem niemieckim.

Przewodnik wsielony przez nacjonalistów, który w ostatnich latach zyskał w Niemczech i zagranicą coraz więcej zwolenników, stał się w ostatnim czasie siłą, która kieruje narodem niemieckim.

Przewodnik wsielony przez nacjonalistów, który w ostatnich latach zyskał w Niemczech i zagranicą coraz więcej zwolenników, stał się w ostatnim czasie siłą, która kieruje narodem niemieckim.

Przewodnik wsielony przez nacjonalistów, który w ostatnich latach zyskał w Niemczech i zagranicą coraz więcej zwolenników, stał się w ostatnim czasie siłą, która kieruje narodem niemieckim.

Przewodnik wsielony przez nacjonalistów, który w ostatnich latach zyskał w Niemczech i zagranicą coraz więcej zwolenników, stał się w ostatnim czasie siłą, która kieruje narodem niemieckim.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

Wydawca: ...

ARTS

Przewodnik wsielony przez nacjonalistów, który w ostatnich latach zyskał w Niemczech i zagranicą coraz więcej zwolenników, stał się w ostatnim czasie siłą, która kieruje narodem niemieckim.

TWÓRCZOŚĆ LITERACKA

Od 1879 intensywnie rozwija się Prus–literat. We wszystkich pismach, z którymi współpracował, zaczęły się ukazywać jego nowele i szkice powieściowe. Zawarł w nich ogromne bogactwo obserwacji społecznych ze wsi powiatowców, dworów szlacheckich, Warszawy, czyli obszarów, które znał z własnego doświadczenia. Posługiwał się różnorodnymi formami: dialogiem, obrazkiem rodzajowym, humoreską graniczącą z groteską.

Jego bohaterami są zazwyczaj ludzie ubodzy, wręcz zepchnięci na margines społeczny, często dzieci.

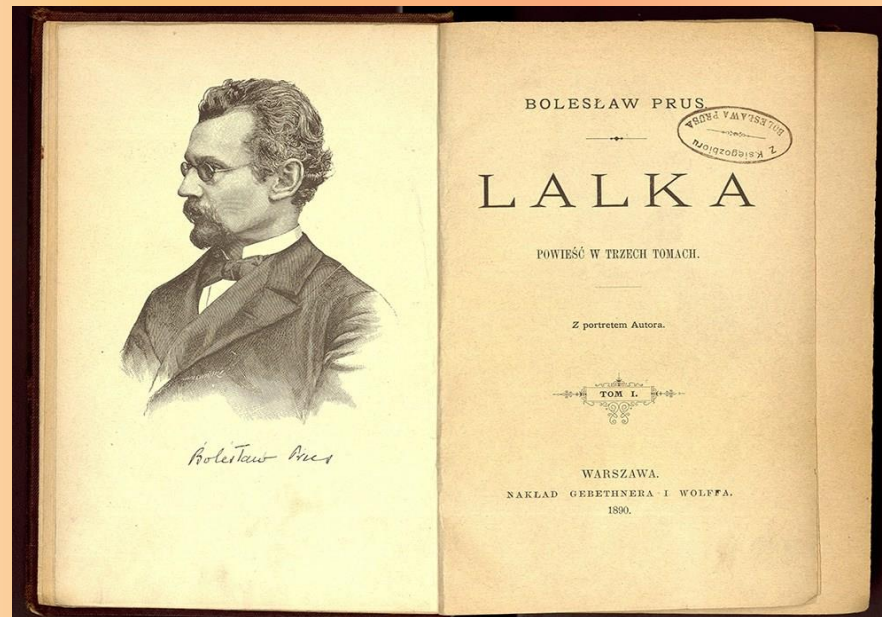
Pozostając pod wpływem Dickensa kilkakrotnie wykorzystał pomysł przeniesienia bohaterów w rzeczywistość alternatywną pozwalającą na ocenę poczynąń w życiu realnym. Zmieniał styl i sposób narracji.

Tworzył postaci o bogatym życiu wewnętrznym. Wykazał się przy tym słuchem absolutnym, tworząc odpowiedni do statusu społecznego język bohaterów, często stylizowany na wiejską lub miejską gwarę.

NAJBARDZIEJ ZNANE KSIĄŻKI PRUSA TO:

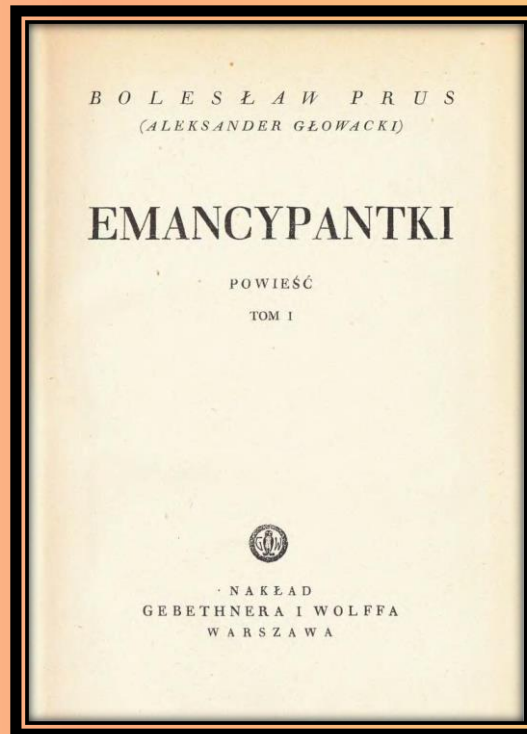
„Lalka”

Dziś zaliczona do arcydzieł literatury polskiej i zestawiana z najznakomitszymi dziełami realizmu europejskiego. To panorama życia Warszawy w l. 1878-9, a zarazem misterna opowieść o trzech pokoleniach polskich idealistów: o ich komplikacjach psychicznych, uwikłaniu w historię XIX w., w dramaty społeczne, w problemy moralne i doznania tragizmu egzystencji. Jest to zarazem powieść o rozpadaniu się więzi społecznych i narastającej niezborności społeczeństwa, którego arystokratyczna elita rozsiewa wzory próżności i próżniactwa.

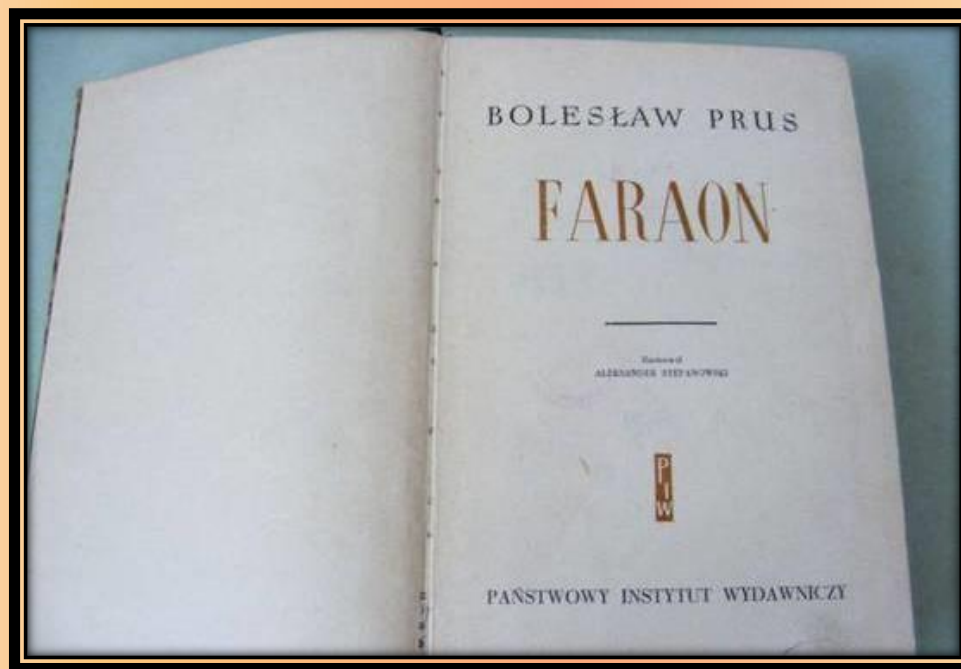
„Emancypantki”

To z kolei analiza problematyki kobiecej i zarazem próba przekroczenia pozytywistycznego scjentyzmu ku metafizyce. Na fabularnej powierzchni łatwo tu zauważyć satyrę na fanfaronadę hałaśliwych feministek i ostrzeżenia przed zaniedbywaniem obowiązków macierzyńskich. W głębi jest to powieść o złożoności potrzeb duchowych kobiet.

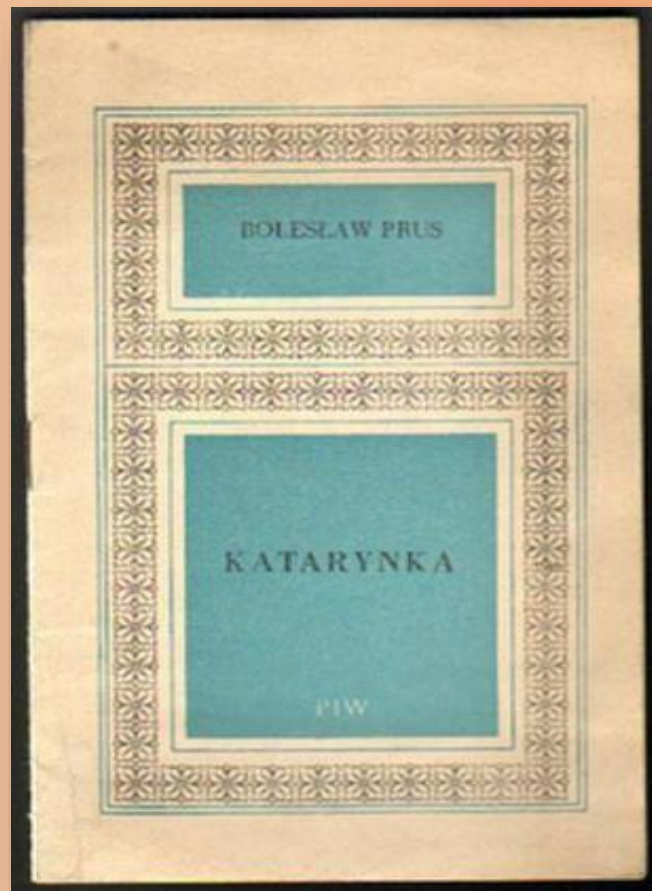

„Faraon”

W „*Faraonie*” - utworze niespodziewanym, bo Prus deklarował się jako entuzjasta tematyki współczesnej - otrzymywał czytelnik powieść historiozoficzną z dziejów starożytnego Egiptu. Zwykle podkreśla się, że to przenikliwa powieść o funkcjonowaniu organizmu państwowego i mechanizmach walki o władzę. Ale zarazem jest „*Faraon*” powieścią o roli cywilizacji, nauki i religii w społeczeństwie oraz o funkcji pielęgnujących je „kast”. Do stwierdzenia zaś, że to filozofująca powieść o państwie, można dodać: jedyna tej miary powieść europejska.

„Katarzynka”

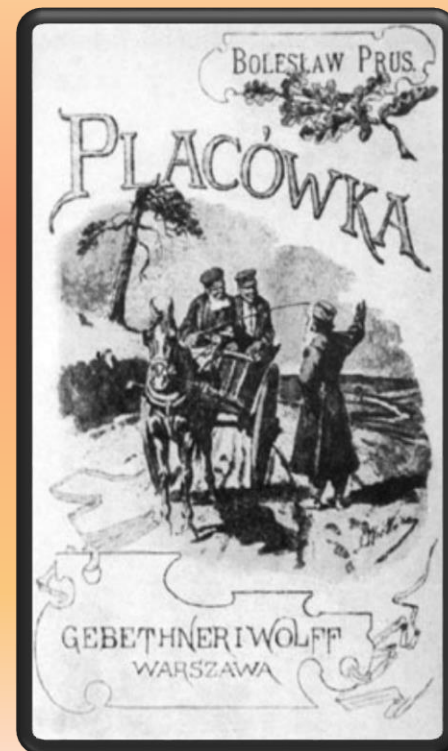
Bohaterem tej noweli jest znany warszawski adwokat, egoista kochający uciechy życiowe. Jego zmysł estetyczny rażą zgrzytliwe dźwięki katarynek, więc stróż ma rozkaz nie wpuszczać ich na podwórze. Kiedyś jednak mężczyzna zauważa, jaką przyjemność sprawiają one dziewczynce mieszkającej w ubogiej oficynie. Orientuje się, że dziewczynka jest niewidoma, otoczenie poznaje dotykiem i słuchem, a każdy dźwięk jest dla niej doświadczeniem świata. Poruszony tym nie tylko akceptuje obecność kataryniarzy pod swoim oknem, ale jeszcze sięga po spis najlepszych warszawskich okulistów.

„Placówka”

Jest to jedna z trzech najlepszych powieści Prusa. Ukazała się w r. 1886. Jest to studium polskiej wsi, która dotknięta zostaje przeobrażeniami, jakie mają miejsce w całym kraju.

Fabula zbudowana jest wokół serii nieszczęść, które spadają na chłopa Ślimaka, kiedy odmawia on sprzedaży swego kawałka ziemi niemieckim osadnikom. Powieść, daleka od tego, by być hymnem na cześć rzekomej energii chłopa, przedstawia raczej jego konserwatyzm. Jest to jego jedyna obrona przeciwko inwazji świata wrogiego zarówno jemu, jak i jego krajowi.

Ten ponury obraz ożywiają błyski humoru Prusa i jego ciepło. Od powieści naturalistów, dla których życie sprowadzało się do walki o byt, „Placówka” różni się tym, że motywy etyczne posiadają tu znaczną wagę.

Muzeum Bolesława Prusa w Nałęczowie

Jest to muzeum biograficzno-literackie. Znajduje się ono w salach pałacu Małachowskich, w którym Bolesław Prus kilkakrotnie mieszkał podczas wakacji. Muzeum gromadzi pamiątki i materiały dokumentujące życie i twórczość pisarza, ze szczególnym uwzględnieniem jego związków z Nałęczowem i ziemią lubelską.

Pomniki Bolesława Prusa

Warszawa

Nałęczów

Wykonała:
Sylwia Skuza

Źródła:

- <http://culture.pl/pl/tworca/boleslaw-prus-aleksander-glowacki>
- <http://literat.ug.edu.pl/~literat/autors/prus.htm>
- https://pl.wikipedia.org/wiki/Boles%C5%82aw_Prus